

Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău
Judecător: A. Negru
Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

Î N C H E I E R E

10 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Gusacinschi Alexandru în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Gusacinschi Alexandru împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Departamentul Instituțiilor Penitenciare al Republicii Moldova privind anularea pct. 1 din ordinul nr. 276 din 25 iunie 2015 privind aplicarea în privința lui Gusacinschi Alexandru a sancțiunii disciplinare „concedierea din cadrul sistemului penitenciar”, repunerea în funcția anterior deținută, anularea ordinului Ministerului Justiției nr. 281 din 26 iunie 2015 cu privire la personal în partea concedierii lui Gusacinschi Alexandru în rezervă, cu repunerea în funcția deținută începând cu 26 iunie 2015, cu aplicarea oricărei alte pedepse prevăzute pentru încălcarea disciplinei în muncă; recunoașterea ca vădit ilegale și lipsite de temei de fapt și de drept a sancționării sale pentru săvârșirea unei fapte ce discreditează statutul de colaborator al sistemului penitenciar; încasarea prejudiciului material format din salariul neachitat pentru perioada privării de dreptul de a munci; repararea prejudiciului moral în mărime de 25 000 lei precum și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Gusacinschi Alexandru și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 mai 2016,

C O N S T A T Ă :

La 17 iulie 2015 Gusacinschi Alexandru s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM și intervenientului accesoriu

Departamentul Instituțiilor Penitenciare, solicitând admiterea acțiunii, anularea pct. 1 din ordinul nr. 276 din 25 iunie 2015 privind aplicarea lui Gusacinschi Alexandru a sancțiunii disciplinare „concedierea din cadrul sistemului penitenciar”, cu repunerea în funcția anterior deținută de căpitanul de justiție, ofițer de serviciu al serviciului regim, supraveghere și pază al Penitenciarului nr. 10 - Goian al Departamentului Instituțiilor Penitenciare, anularea în parte a ordinului Ministerului Justiției nr. 281 din 26 iunie 2015 cu privire la personal privind concedierea lui Gusacinschi Alexandru în rezervă, conform art. 2 (pct. 7) al Legii nr. 1036-XIII din 17 decembrie 1996 cu privire la sistemul penitenciar (pentru încălcarea disciplinei) și art. 20 pct. 8) al Legii (pentru săvârșirea unei fapte ce discreditează statutul de colaborator al sistemului penitenciar), cu repunerea în funcția deținută începând cu 26 iunie 2015, cu aplicarea oricărei alte pedepse prevăzute pentru încălcarea disciplinei în muncă și recunoașterea ca vădit ilegale și lipsite de temei de fapt și de drept a sancționării sale pentru săvârșirea unor fapte ce discreditează statutul de colaborator al sistemului penitenciar, încasarea prejudiciului material echivalent cu suma de bani determinată de salariul lunar pentru perioada lipsei neîntemeiate de la serviciu; repararea prejudiciului moral în mărime de 25 000,00 lei, încasarea cheltuielilor de judecată legate de examinarea cauzei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 22 mai 2015, în jurul orei 17:25 min., prin escaladarea gardului exterior de pază al instituției, au evadat trei deținuți ai Penitenciarului nr.10 - Goian (Deleu Nicolai, Chilari Radu, Lungu Mihail).

În legătură cu acest incident a fost dispusă inițierea unei anchete de serviciu pentru elucidarea tuturor cauzelor și pricinilor care au favorizat posibilitatea evadării, inclusiv derogările de la legislația în vigoare admise de către colaboratorii Penitenciarului nr. 10 - Goian.

Menționează că, în rezultatul anchetei de serviciu desfășurate, a fost emis la 25 iunie 2015 ordinul nr. 276 cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare colaboratorilor sistemului penitenciar.

La pct. 1 al acestuia sa indicat că, „Pentru atitudinea iresponsabilă față de exercitarea obligațiilor de serviciu, manifestată prin comportamentul neglijent și prin supravegherea insuficientă a deținuților soldată cu evadarea acestora de pe teritoriul penitenciarului și încălcarea prevederilor pct. 78 al Statutului executării pedepsei de către condamnați, încălcarea pct. 1 alin. (1) și (2), pct. 2 alin. (1) al Statutului disciplinar al colaboratorilor sistemului penitenciar al Ministerului Justiției, pct. 46 alin. (1) și (6) al Regulamentului cu privire la satisfacerea serviciului de către colaboratorii sistemului penitenciar al Ministerului Justiției, pct. 10 și 232 ale Regulamentului serviciului de luptă al Departamentului Instituțiilor Penitenciare, d-lui Gusacinschi Alexandru, căpitan de justiție, ofițer de serviciu al serviciului regim supraveghere și pază al Penitenciarului nr. 10 - Goian,

în temeiul prevederilor alin. (1) lit. g), art. 24 al Legii nr. 1036-XIII din 17 decembrie 1996 cu privire la sistemul penitenciar, a aplica sancțiunea disciplinară concedierea din sistemul penitenciar.

Susține reclamantul că, în rezultat, la 26 iunie 2015 prin ordinul Ministrului Justiției nr. 281 din 26 iunie 2015 a fost pus în aplicare ordinul nr. 276 și în temeiul prevederilor Legii nr. 1036-XIII din 17 decembrie 1996 cu privire la sistemul penitenciar și ale Regulamentului cu privire la satisfacerea serviciului de către colaboratorii sistemului penitenciar al Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 14 octombrie 1997 a fost „concediat în rezervă conform art. 20 pct. (7) (pentru încălcarea disciplinei și art. 20. pct. 8 al Legii pentru săvârșirea unei fapte ce discreditează statutul de colaborator al serviciului penitenciar.

Menționează că, la 29 iunie 2015, la Ministerul Justiției a înregistrat sub nr. 15855 cererea prealabilă (colectivă) din numele colaboratorilor sancționați, în care a solicitat examinarea obiectivă și sub toate aspectele a cazului respectiv, însă răspuns la aceasta nu au primit.

Opinează reclamantul că, nu este de acord cu sancțiunea disciplinară aplicată, o consideră nemotivată de fapt și de drept.

În acest sens relatează că, la 02 martie 2009 prin ordinul Ministrului Justiției nr. 75 din 02 martie 2009 a fost angajat în calitate de specialist al Serviciului regim și supraveghere al Penitenciarului nr. 10 - Goian al Departamentului Instituțiilor Penitenciare.

De pe 04 august 2011 și până la 26 iunie 2015, a deținut funcția de ofițer de serviciu al serviciului regim, supraveghere și pază în aceeași instituție.

Menționează că, până la 08 aprilie 2012 Penitenciarul nr. 10 - Goian avea statut de penitenciar semiînchis pentru detenția condamnaților majori de sex masculin, ulterior a fost reorganizat în Penitenciar pentru detenția condamnaților minori de sex masculin.

Susține că, pentru perioada activității în sistemul Penitenciar nu a fost sancționat nici o dată, din contra pentru atitudinea conștiincioasă față de atribuțiile de serviciu fiindu-i acordate 9 stimulări, 7 premii bănești, un concediu suplimentar și insigna „Eminent al Serviciului Penitenciar”.

Reiterează reclamantul că, potrivit pct. 1 al ordinului nr. 6 din 16 ianuarie 2015, al Șefului Penitenciarului nr. 10 - Goian „Cu privire la întărirea fișierelor de control a urmelor din zonele interzise interioare și integrității obiectivelor interne de pază”, pentru efectuarea lucrărilor ce se impuneau în acest sens, au fost numiți 4 ofițeri de serviciu responsabili pentru organizarea acestor lucrări, și anume pentru sectorul nr. 1 responsabil OS, căpitan de justiție Gusacinschi Alexandru și A.O.S. locotenent major de justiție I. Balan.

Conform fișei de post, scopul general al funcției care o ocupa era asigurarea supravegherii și pazei deținuților, a respectării de către ei a regimului de detenție în

penitenciar, îndeplinirii obligațiilor și respectării drepturilor de către deținuți, contribuirea la dirijarea lor ș. a. Competențele sale în vederea a tot ce ține de aspectul stării tehnice a obiectivelor păzite, împrejuririlor și mijloacelor genistice pază și legătură a penitenciarului, sunt expuse în pct. 4 alin. (3) al Fișei postului, prin care i se impunea verificarea personală a stării lor, dar nici de cum asigurarea funcționalității și integrității lor, care urma să o asigure serviciul logistică a penitenciarului.

Apreciază că, fiindu-i impuse în mod arbitrar responsabilități privind organizarea și executarea unor lucrări de amenajare și uneori chiar reparații curente de caracter tehnico-genistice impropriei funcției ocupate, nu putea executa aceste lucrări de sine stătător.

Menționează că, potrivit ordinii prestabilite pentru toți ofițerii responsabili conform ordinului nr. 6 din 16 ianuarie 2015, implica la asigurarea îndeplinirii lucrărilor respective deținuții numiți la muncă social utilă remunerată prin ordinele Șefului penitenciarului Goian nr. 125 din 16 decembrie 2014 și nr. 3 din 30 aprilie 2015.

Astfel, pe data de 22 mai 2015, în jurul orei 16:10 min., Deleu Nicolae numit la funcția de curățător de teritorii, măturător, Chilari Radu numit la funcția de curățător de teritorii, măturător și Lungu Mihail la funcția de îngrijitor încăperi de serviciu au fost antrenați de el la efectuarea lucrărilor pentru întărirea fâșiilor de control a urmelor din zona interzisă internă și integritatea obiectivelor interne de pază impuse prin pct. 1 al ordinului nr. 6 din 16 ianuarie 2015.

Declară că, în circumstanțele expuse, pentru asigurarea supravegherii deținuților atrași la lucrările respective putea conta pe sine însuși, pe ofițerul de serviciu și pe ajutorul ofițerului de serviciu, iar cei încă 3 supraveghetori, membrii ai echipei din care schimbul era compus, executau serviciul de luptă la posturi.

Susține că, a fost pus în fața dilemei de a decide în a nu asigura executarea ordinului nr. 6 din 16 ianuarie 2015 al Șefului Penitenciarului riscând să fie sancționat disciplinar, sau de unul singur să asigure escortarea deținuților în perioada îndeplinirii lucrărilor, în timpul când ajutorul ofițerului de serviciu exercita tot de unul singur atribuțiile funcționale a echipei de serviciu în zona locativă a penitenciarului.

În scopul executării lucrărilor prevăzute prin ordinul nr. 6 din 16 ianuarie 2015 cei trei deținuți antrenați la munci remunerate au fost escortați de către el personal în zona interzisă a sectorului nr. 1, unde tăiau iarba din apropierea fâșiei de control adunând-o într-un anumit loc.

Până la urmă, având selectat din timp eventualul loc al evadării, (care era porțiunea zidului exterior, suprafața căreia era deteriorată de timp și porțiunile carcasei de metal a coloanei se dezgolise, și le-au servit ca o secție de scară, improvizată), și profitând de aceia că, se aflau într-o zonă de vizibilitate limitată,

de o construcție auxiliară, deținuții Deleu Nicolai, Chilari Radu și Lungu Mihail au alergat prin zona interzisă delimitată de gardul din sârmă și zidul exterior spre locul planificat pentru evadare.

Prin vizorul camerei de supraveghere video nr. 8 cei trei deținuți erau urmăriți în acest moment pe monitorul santinei operator Benea Maria și când el a apelat-o telefonic, pentru ca prin intermediul celor 61 de camere video ce le are la dispoziție să stabilească unde sunt cei trei deținuți ce au dispărut din vizorul său, Benea Maria la informat că, în acest moment aceștia escaladează zidul de piatră exterior al penitenciarului.

Constatând faptul evadării deținuților, a întreprins imediat măsurile ce se impun, a anunțat șeful penitenciarului despre incident, la indicațiile căruia a anunțat efectivul pe semnalul de înștiințare „Arțar 1”, a întreprins măsuri de căutare pe urme fierbinți.

Menționează reclamantul că, în cazul în care efectivul penitenciarului era completat integral cu efectiv al serviciului de gardă, conform pct. 104 al Regulamentului Serviciului de luptă, ar fi fost instituit și urma să intervină imediat la locul comiterii încălcării „Grupa Operativă”, ce putea să rețină infractorii pe urme fierbinți, dar în condițiile lipsei de personal al Serviciul pază și escortă, o astfel de grupă a fost constituită conform datelor operate în ordinul nr. 276, doar peste vre-o 35 min.

Susține reclamantul că, asumându-și responsabilitatea pentru neasigurarea în mod deplin a măsurilor de precauție ce se impuneau la escortarea deținuților, nu poate fi de acord cu formularea din ordinul de concediere nr. 281 din 2015 că, a săvârșit „... o faptă ce discreditează statutul de colaborator al sistemului penitenciar..., ca și faptul că, evadarea deținuților a fost săvârșită exclusiv în urma încălcării disciplinei de muncă”.

Apreciază reclamantul că, în ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare nr. 276 din 25 iunie 2015 angajatorul nu a identificat și indicat în ce anume au constatat acțiunile prin care el a discreditat statutul de colaborator al sistemului penitenciar.

Afirmă că, pe același motiv „discreditare” sunt concediați colaboratorii Penitenciarului nr. 10 - Goian Marancean Ion și Eni Nicolae dar în acest caz în același ordin nr. 276 din 25 iunie 2015 este clar expusă formularea că, aceștia au dat dovadă de „... o atitudine incorectă față de principiile care guvernează conduita profesională a personalului sistemului penitenciar, acțiuni care au dăunat drepturilor și intereselor legitime ale colegilor de serviciu, și astfel au discreditat statutul de colaboratori...”.

Apreciază că, în cazul său angajatorul a aplicat sancțiunea în privința sa în mod discriminatoriu contrar prevederilor art. 10 alin. (2), pct. 2 din Codul Muncii care impune „... să aplice aceleași criterii de evaluare a calității muncii, de

sanționare și de concediere...”.

Reclamantul susține că, în mod similar a fost sancționat pentru încălcarea disciplinei de muncă manifestată prin atitudinea iresponsabilă față de executarea obligațiilor de serviciu manifestată prin comportament și supraveghere neglijentă deținuților.

În acest sens susține că, ia fost incriminată încălcarea Statutelor Regulamentelor acte normative care reglementează activitatea în domeniul sistemului penitenciar, fără însă a fi identificat și indicat care anume obligații de muncă au fost încălcate de el, fiind trecute cu vederea momentele în care respectarea acestor acte normative nu a fost asigurată de Departamentul Instituțiilor Penitenciare.

Reclamantul face referire la prevederile art. 201, 206 CM, art. 10 alin. (2) CM potrivit căruia, angajatorul este obligat să asigure salariaților condițiile de muncă corespunzătoare cerințelor de securitatea și sănătatea în muncă.

În acest sens reclamantul menționează că, Departamentul Instituțiilor Penitenciare, conform pct. 21 alin. 10 din Contractul privind îndeplinirea serviciului în cadrul sistemului penitenciar din 01 noiembrie 2010, sa obligat să asigure colaboratorului încăperi de serviciu, echipament, utilaj, arme, mijloace tehnice conform necesităților.

În acest context susține că, Regulamentul serviciului de luptă al Departamentului Instituțiilor Penitenciare, aprobat prin ordinul Ministerului Justiției nr. 106 din 06 martie 2003 (pentru încălcarea căreia a fost sancționat) în pct. 10 prevede că, “... paza obiectivelor reprezintă un complex de acțiuni desfășurate de subdiviziuni în comun cu activitatea operativă, de regim, tehnico-genistică și de altă natură, efectuate în scopul asigurării integrității obiectivelor..., suprimării atacurilor ..., neadmiterii evadărilor...”.

Menționează că, potrivit pct. 11 din același Regulament “...sistemul de pază include: garda, locul de amplasarea acesteia, posturile, sectoarele de observare și executare a locului, ...mijloacele tehnico-genistice de pază...”, deci sistemul de pază al obiectivului reprezintă o grupare de forțe și mijloace... Această grupare trebuie să corespundă caracterului și particularităților obiectivului, gradului de înzestrare cu mijloace tehnico-genistice de pază.... Să asigure o pază eficientă...”.

Apreciază că, întru asigurarea executării prevederilor Regulamentului citat având în vedere că, potrivit statutului executării pedepsei de către condamnați și faptul că, Penitenciarul nr. 10 - Goian, este un penitenciar pentru detenția condamnaților minori de sex masculin, administrația Penitenciarului nr. 10 urma să asigure executarea pct. 187 al Statutului respectiv conform căruia „în penitenciarele pentru minori condamnații sunt deținuți sub pază și supraveghere permanentă”.

Menționează că, în asemenea condiții, nu era asigurată nici paza perimetrului

penitenciarului sub pază fizică, și mai mult ca atât, conform declarațiilor șefului serviciului logistică Bănărescu Oleg „...din lipsa în serviciul logistică a unui specialist pentru deservirea clădirilor și construcțiilor care să se ocupe nemijlocit de întreținerea acestora, peretele de piatră a sectorului nr. 4 se afla în afara perimetrului de siguranță a blocului de detenție nr. 3, a fost menținut după posibilități într-o stare satisfăcătoare...”.

Astfel, apreciază reclamantul că, în lipsa asigurării condițiilor corespunzătoare pentru a efectua o pază eficientă a deținuților, adică fără a exista un sistem de pază al obiectivului care în sensul pct. 1011 al Regulamentului Serviciului de luptă reprezintă o grupare de forte și mijloace, a fost impus prin ordinul nr. 6 din 16 ianuarie 2015 să execute obligații improprii obligațiilor de serviciu, a fost nevoit să dispună sub propria responsabilitate organizarea lucrărilor ce țin de competența serviciului logistică, care au și generat urmările nefaste ce au servit temei de concediere a sa.

Invocă reclamantul că, potrivit art. 206 alin. (1) CM “pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice față de salariat... sancțiuni disciplinare, însă la aplicarea sancțiunii disciplinare, acesta trebuie să țină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe obiective”.

Consideră că, acțiunile și inacțiunile ce sunt imputate nu sunt unicele dar sunt rezultatul unui concurs de fapte o bună parte din care nu era în legătură cauzală cu încălcarea de către el a disciplinei de muncă...”, dar au fost generate de nerespectarea de către angajator a obligațiilor prevăzute de art. 10 alin. (2) CM conform căror, angajatorul este obligat: d) să acorde salariaților munca prevăzută de contractul individual de muncă; e) să asigure salariaților condițiile de muncă corespunzătoare cerințelor de securitatea și sănătatea în muncă; f) să asigure salariații cu utilaj, instrumente, documentație tehnică și alte mijloace necesare pentru îndeplinirea obligațiilor lor de muncă; g) să aplice aceleași criterii de evaluare a calității muncii, de sancționare și de concediere.

Declară reclamantul că, aceleași obligații și le-a asumat angajatorul prin pct. 21 alin. 10 din Contractul privind îndeplinirea serviciului în cadrul sistemului penitenciar din 01 noiembrie 2010.

Mai menționează că, potrivit pct. 26 al statutului disciplinar al colaboratorilor sistemului penitenciar, sancțiunile disciplinare trebuie să fie conforme cu vinovăția celui ce a săvârșit încălcarea și cu gravitatea încălcării săvârșite.

La aplicarea pedepsei, se vor lua în considerare: caracterul, împrejurările și consecințele încălcării săvârșite, conduita anterioară a colaboratorului, timpul aflării lui în serviciu.

Sancțiunea disciplinară trebuie să fie justă, nepărtinitoare și se va aplica numai după cercetarea (constatarea) faptelor și obținerea explicațiilor de la vinovat.

Menționează reclamantul că, încălcarea disciplinară a fost săvârșită de el

pentru prima dată, anterior fiind de 9 ori menționat.

Declară că, la moment este unicul întreținător a familiei, cu un copil minor, soția care își face studiile postuniversitare prin rezidențiat.

Invocă prevederile art. 1 din Protocolul 1 la Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, aplicabilă în dreptul intern în conformitate cu art. 8 din Constituția Republicii Moldova și apreciază că, a fost privat în mod ilegal de salariul lunar obținut în funcția deținută.

Mai invocă art. 43 din Constituția Republicii Moldova care, proclamă dreptul la muncă și dreptul la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă.

Declară că, nu poate fi neglijat faptul că, atât în ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare cât și în ordinul de concediere angajatorul nu a invocat faptul că, ar fi comis o abatere disciplinară gravă, care conform art. 20 pct. (7) din Legea nr. 1 „Cu privire la sistemul penitenciar” este temei de a fi concediat.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 24 iunie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de Gusacinschi Alexandru împotriva Ministerului Justiției al RM și intervenientul accesoriu Departamentul Instituțiilor Penitenciare al RM privind anularea în parte a ordinelor, repunerea în funcția anterior deținută, încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin privarea de posibilitatea de a munci precum și încasarea cheltuielilor de judecare a pricinii, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 24 iunie 2016 Gusacinschi Alexandru a declarat cerere de apel (f.d. 174, vol. I), prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 24 iunie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii reclamantului în măsură deplină.

În motivarea apelului a indicat că, acțiunea respinsă de instanță urma să admită integral, cerințele înaintate fiind bazate pe o analiză obiectivă a circumstanțelor de fapt, o apreciere și aplicare corectă a prevederilor legislației care reglementează relațiile între angajator și angajat.

Instanța de fond în urma unei aprecieri arbitrare unilaterale a probelor a soluționat greșit pricina examinată, bazându-se la judecarea cauzei doar pe poziția nefundamentată a reprezentantului intimatului, fără însă a analiza sub toate aspectele esența cauzei, inclusiv prin administrarea probelor prezentate de apelant, neglijând faptele și materialul probator adus în argumentarea poziției susținute de apelant.

Consideră că, hotărârea pronunțată este nefondată în fapt și în drept fiind posibilă anulării, întrucât instanța la examinarea pricinii a admis o serie de încălcări

a normelor procedurale și materiale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, s-a respins apelul declarat de Gusacinschi Alexandru, s-a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 27 mai 2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că, motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, iar argumentele formulate în cererea de apel precum că, evadarea s-a produs din motivul nedotării corespunzătoare a penitenciarului, precum și din motivul lipsei unor angajați ai penitenciarului la posturile de pază, instanța de apel a constatat că, acestea sunt neîntemeiate, deoarece în speță s-a stabilit cu certitudine că, Gusacinschi Alexandru era cel care trebuia să analizeze situația faptică existentă și să adopte un plan de desfășurare a acțiunii pe care o avea de realizat.

Instanța de apel a menționat că, în același timp, era de responsabilitatea sa să verifice starea gardului exterior, să se asigure că, escaladarea acestuia nu este facilitată de careva factori, să verifice dacă scoaterea deținuților în zona interzisă poate fi realizată în securitate, iar supravegherea și paza acestora în zona respectivă va putea fi realizată în mod corespunzător și abia după aceasta să recurgă la escortarea lor în zona interzisă. Însă contrar celor relatate, apelantul cunoscând că, deținuții au tendințe de evadare, că gardul exterior poate fi escaladat cu ușurință, i-a escortat în zona interzisă și conștiintizând că, alte impedimente în cale evadării decât prezența și paza realizată de el personal nu există, a lăsat deținuții singuri în zona interzisă, nu a reacționat la acțiunile de testare a vigilenței întreprinse de aceștia și astfel, a admis evadarea lor.

Totodată, în susținerea poziției enunțate, instanța de apel a reiterat că, potrivit ordinului nr. 137 din 20 mai 2015 „Cu privire la executarea serviciului de luptă, paza și supravegherea deținuților”, Gusacinschi Alexandru a fost numit responsabil de efectuarea controlului tehnic a fâșiei de 1550 metri și a locurilor vulnerabile.

La fel a menționat că, prin același ordin colaboratorii penitenciarului au fost atenționați despre necesitatea supravegherii sporite asupra deținuților predispuși spre evadare - Chilari Radu, Deleu Nicolai și Lungu Mihail, escortarea deținuților predispuși spre evadare. Prin urmare cele admise de Gusacinschi Alexandru, constituie în mod cumulativ o abatere disciplinară gravă manifestată printr-o faptă care a prejudiciat considerabil interesele publice, și care a fost în măsură să discrediteze statutul de colaborator al sistemului penitenciar.

De asemenea, instanța de apel a constatat că, nu poate fi reținute ca întemeiate afirmațiile apelantului referitor la cauza penală aflată pe rolul instanțelor de judecată, privind învinuirea lui Gusacinschi Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) CP, în cadrul căreia se examinează circumstanțele activității acestuia în Penitenciarul nr. 10 - Goian la data de 22 mai 2015, care au

tangență cu circumstanțele examinate în prezenta speță. Or, după cum rezultă din materialele cauzei la caz fapta acestuia a fost examinată sub alte aspecte decât cele penale și anume în temeiul art. 20 alin. (7) și (8) din Legea cu privire la sistemul penitenciar pentru încălcarea disciplinei și pentru săvârșirea unei fapte ce discreditează statutul de colaborator al sistemului penitenciar.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Gusacinschi Alexandru, a înaintat cerere de recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 01 decembrie 2016 ca fiind neîntemeiată, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

În motivarea cererii de recurs a motivat că, decizia instanței de apel este bazată pe o apreciere arbitrară a probelor, cu încălcarea regulilor de apreciere a acestora, ca rezultat fiind admise mai multe erori de fapt și de drept.

Susține că, concluziile formulate în decizia respectivă nu sunt rezultat al propriei convingeri a colegiului de apel, actul judecătoresc criticat nu are parte motivantă proprie, cauză pentru care o consideră ilegală și pasibilă casării.

Astfel, opinează că, în cadrul unei proceduri ilegale contrare prevederilor procedurale operate în art. 373 CPC și pct. 10 din Hotărârea Plenului CSJ a RM din 11 noiembrie 2013, nr. 6 „Privind procedura de judecare a cauzelor civile în ordine de apel au fost admise mai multe încălcări care s-au soldat cu încălcarea dreptului la un proces echitabil, drept prevăzut de art. 6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de art. 20, 21, 26 din Constituția Republicii Moldova.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 01 decembrie 2016 a fost expediată recurentului la 21 decembrie 2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 07 martie 2017 în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 22 martie 2017, în adresa intimațiilor a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către Gusacinschi Alexandru, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, completul atestă că, recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, completul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că, argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, completul constată că, argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că, normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) CPC stabilește că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) CPC constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că, aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Gusacinschi Alexandru asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Gusacinschi Alexandru ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Recursul declarat de către Gusacinschi Alexandru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Iuliana Oprea